

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

T ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ipse meis venatibus hausi: suspendiue tholo.
Thoraca. Req. in dic. thorax

Thorax cū th aspirato græcū est vocabulū: qđ
latine pectus transferret. neq ab eo qđ est totus la
tinum vocabulū a totis herbis dictus deriuat
vt cum Catho. somniauit Vgu. Mas. gñis est:
a cuius actō græco εωρησθαι: nōnulli etiā hæc
thorax declinari volūt.

Thracæ. Regre in dictõe thracæ

Thrace huius thraces cū th aspirato & cexili.&
 thraca hui⁹ thrace.& hæc thracia declinari p̄
 Neq; ab eo qđ est trux dicta est: vt cū Catholi.
 omni auct. Vgut.fed a θραῦς; qđ temerariū
 fecat.Sta.li.ij.Sil.Nā nec mihi barbara thrace
 Nec Libye natale solū. Vir.li.ēneid.xij.Gemit
 vltia pulsu thraca pedū. Inde fit Trax: Thrac⁹
 thraci⁹: thracēsis. Iuue. Quid Seres: qđ thra-
 ces agant. Vale. Flaccus li.ij. Cōgeminat q̄ pri-
 mus athos: & pōrus: & ingēs thraca palus. Lu-
 ca. Quātus piniferæ boreas quom thraci⁹ ossē
 Ab eo qđ est thrax fit etiāz sceminū thrassa cū
 duplicato: si vel etiā thrassia diuisa diphthōgo.
 Nā apud grēcos θρᾶξ habet iota n̄ scribitū:
 q̄ appellat diphthōgus ip̄pria: quā si diuer-
 sis ἐφ᾽ αἰξ̄. id est thrax̄ disyllabū diceē: cui⁹ scē-
 minū erit thrassa: & adiectiue thraic⁹ & tra-
 hici⁹. Itē a ἐπίξ̄ masculio: qđ apud Iones: ga-
 ᾱ longū in x̄ mutāt: thracēsem indicat: fit thres-
 fa & threiffa cū ei diph. & threici⁹ siue threic⁹
 vt apud Home. Iliad. ij. ἄρ τομ̄εναι θεμυ-
 ριν τὸν θρηικῶα ὡς σαναοῖς δισο. Vir.li.
 ænei. vj. Threiciāq; Samū: q̄ nō s̄ Samotracia
 fertur: vbi diphthōgus ipsa diuidit̄. sicut etiā
 li. i. ænei. Vel qualis equos threiffa fatigat har-
 palice. Est igi thracia regia Europe: q̄ teste Gel-
 lio li. x. nocti. atti. Sithon appellata fuit

Thracensis. Regre in dictione thrace

Thracia.lbidē	Thracius.lbidē
Thracus.lbidē	Thraici ⁹ .lbidē
Thraicus.lbidē	Thraissa.lbidē
Thraissa.lbidem	Thrax.lbidē.
Threicius.lbidē.	Thraecius.lbidē.
Threissa.lbidē.	Thressa.lbidē.

Thyros fœ. gñis cū th aspirato & y græco fuit
 teste Home. vrbs sub ditiōe Nestoris. Thrys
 eadē scrip. fluui⁹ est Helladis: q in Alpheim de
 currit: teste Home. li. Ilia. ij. & maf. tūc gñis est
 Thrys. Regre in ditiōe thrys

Thucydides cū th aspirato & c exili & y greco ī
secūda syl. ppriū viri nomē: facit in gtō Thu-
cydidis vel rhucididæ: teste Prif.

Thuse. Require in dic.thyle

Tane I

Tiara cū t exili & i latino fce. gñe. & tiaras mas
cu. declinari p̄t: testibꝫ Priscia. & Ser. sup li. vii.
ñei, luue, Phrygia vestiū bucca tiara. Vir. li. p̄

fato. Scep^{trū}q; sacerq; tiaras pile⁹ erat phrygi⁹
Tiaras. Require ibidem

Tyber cū tē exili & y græco. & Tybers in reādo
declinauerūt antiq. & (qd̄ mix̄ videi) fce. gñe
nō mafculino mō prulerūt: vr Caper testat: &
Probus fluuij eſt p̄ vrbē flues a Tyberi tuſco-
rū rege Albanoꝝ cognōciat⁹: auctōrib⁹ Pom-
pe. Liui⁹. Ouid. dicente lib. Faſtoꝝ. ij. Albulā
quē tyberim merſus tyberin⁹ in vndis. Reddi-
dit hybernīs forte tūmebat aquis. Seru⁹ vero
ſup li. viij. gñci. Tyberim (inqt) alij a rege Ab-
originū dictū putāt: q̄ dimicās iuxta illū occi-
dit. Alij autē a q̄dam Aborigine: quē Glaucus
Minois filius interemit. alij ab Albanoꝝ rege:
qui in eſt cecidit. Veg. & ante regē tyberinū.
Thybris cū th aſpirato ſequit⁹ y græco dict⁹
fuit: nā cū Euāder ad Aeneā lōgo tpe ante Ty-
berinū loqueret⁹ (nondū em̄ extruāda fuerat al-
ba) dixit. li. ænei. viij. Tū reges: aſperq̄ imani
corpe thybris. a q̄ poſt itali fluuiū cognōmīe
Thybrim. Dixim⁹: Amiſit veg. veſt albulā
nomē: niſi forte velim⁹ dicere:q̄ poſt primum
verſum ꝑba fuit poetę: nō eūadrī: alij nō a mor-
le cuiuſpiſ: ſed a ὕβρις: q̄ eſt inuria. Aiūt em̄
quēdam tuſcorū regē crāa hui⁹ fluuii ipaſe
trocinari ꝑſeuſſe: q̄ traſſit⁹ crebris afflicte
iniurijs: ex q̄ Thybrim cognōmīat⁹ fuiſſe aſſe-
rūt: q̄i eſt fluui⁹ ὕβρις. i. iniurię. Ex q̄ ra-
tiōe cū ὕβρις aſpiret⁹ cū aſpiratiōe Thybrim
ahnorari volūt. Pli. li. ij. nau. hiſt. Tyberis i⁹
quit: antea thybris: & prius albulā dict⁹ fuit.
& facit in grō thybris vel thybridis. Virgil. Si
quando thybrim (iniciat⁹) thibridis arua
Tyberis. Require in dictōe tyber.

Tybris. Require ibidē.

Tibur (ſi Priſ. credi: q. li. viij.) vbi de tertia deci-
na, praedar: latinu vult eſſe vocabulu: cu i lati-
no neceſſario ſcribi. Nos autē (hiſtoria ipſa q̃
græca eſſe dictio oſtendit: aduerſane) cu y gre-
co ſcribendū dicim⁹: vrbs eſt ſex milibz palliū
a roma diſtās: quā teſte Solino ex autē Car-
niſ Cathyllus Arcas p̃fecit claſſibz Euadrū cō-
didit. Pli. vero li. xvi. natu. hiſto. a Tiburo cō-
ditam fuiſſe aſſerit. vgz Sextius grecus hiſtori-
cus li. vi. antiquatū hos celebres auctores i hūc
modū cōcordaſſe videi. Ait em: Cathyllus Am-
phiarai filio fuit. Hic poſt p̃digialem patrū
teritū apud Thebas: iuſſu Oidei aui fui: cū om-
niſ ceterū & ſacris miſſus tres liberos in Italia p̃-
creauit: Tyburū. f. Coracem: & Cathyllū. Qui
depulſis ex oppido haud lōge a Roma poſito
veteribz Sicaniſ: a noīe tyburū maximi notaz
filij oppidū vocauerūt. Hec ille. Cuſ p̃ſentire vi-
detur Virgi. li. viij. ænei. quom air. Fratri Ty-
burū diſtām cognomine genit. Nam videri
Sextius p̃ſequitur. nō deſunt qui dicūt: ſingulū

fratrem: singulam vrbe p̄didisse: testis ē mons qui adhuc Catyllus dicit: & Corax oppidum famosum inter Volscos. Tybur ergo contra Priscia. sententiā cū y græco scribit: neu. q̄dem gñis. Virg. lib. ænei. vii. Tæla nouant Anna potens: tyburq; superbū. Ab eo quod est Tybur sit hic & hęc & hoc Tyburs hui⁹ tyburis: & hic & hęc tyburis et hoc tyburte: testib; Ca pro & Seruio sup li. iij. ænei. Hora. Picenis ce dūt pomis tyburria succo. Tyburu⁹ etiā cum y græco: propriū fuit viri nomen.

Tyburis. Regre in dictōe tybur

Tyburis. Ibidē.

Tyburis. Ibidē.

Ticinum. Reg. in dic. ticinus.

Ticinus cū t & exili & i latino vtrobiq; fluuius est Insubriæ in Eridanū fluens. Ticinum: vrbs est Insubriæ: teste Ptole. a fluuiio q̄ iuxta illā fluit cognōiata: quæ nunc Papia vocatur. Serenus. Alia præcipit Ticini sententia neci

Tigillum. Regre in dictōe tignus.

Tigillus. Require ibidem.

Tignum. Require in dic. tign⁹.

Tignus mascu. & tignum neu. gñe declinari potest. & diminutiue tigillus & tignillū. Tegillum autem diminutiū est ab eo quod est tectum: auctore Marcello.

Tigrana vrbs. Require in dictōe tigranes

Tigranes cum t exili et i latino: propriū viri nomen: facit in grō tigranis vel tigranē. & producit mediā syllabā. Luca. li. ij. Tigranemq; meum: nec Pharnacis arma relinqs. Tigrana eadē scrip. vrbs ē Mediæ mediterraneæ: teste Pro. Tigris cū t exili & i latino vtrobiq; animal est truculentū & velocissimū: & fluui⁹ armenia: qui in mare rubrū descendit. & format in grō tam pro animali q̄ p fluuiio tigris vel tigridis. Seneca in Troade. Tepidū rubenti tigrim immiscet freto. Virg. lib. ænei. x. Massicus ærata princeps secat æquora tigris. Luca. li. v. Ocyor & cæli flammis & tigris cœta. Marr. Cōientus gemina tigris bacchus erat. Iuena. Et tigris cœuior orba. Est etiam tigris villa Cyrenaicæ prouinciæ: teste Ptolemo.

Tilia. Require in dic. thyle.

Tiliū. Require ibidem.

Timarchides cum exili & ch aspirato et i latino vtrobiq; scribit. & facit in grō timarchidis & timarchidæ: teste Prisci. quinetiā & timarchidi Vnde Cice. in timarchidi potestate: pro timarchidis dixit: propriū fuit viri nomen

Tymba cum t exili & y græco scribit. Nā græci τὸμβος dicūt. Alij vertētes y græcū in u: dicūt tumba: quod p sepulchro ponit. Thymbra cū th aspirato & y græco: herba q̄dam est aromatica. de qua Virg. geor. iij. Serpilla & grauius spirātis copia thymbrae. Tymbra itē

eadem litteratura: campus est in agro troiano Vnde tymbraeus teste Strabo. fluuius quida; dictus est non lōge a Troia. Tymber eadē scriptura. & Thymbus in recto declinari potest. Virg. li. ænei. x. Thymbraeq; simillima proles. Idem. Nam tibi thymbrae caput Euandri⁹ abstulit enlis: propriū fuit viri nomē. Thymbraeus eadem scriptura & cum æ diphthongo: Apollo vocatus est: a thymbra cognominat⁹ Virg. li. æneid. iij. Da propriā thymbrae domum: da moenia fessis. Tembrus cum t exili sequente e: fluui⁹ fuit iuxta Pontum: teste Orpheo in argonautico.

Tymber. Regre in dictōe tymba.

Timor & timos in recto dici potest: teste Mart. Neuium inducēte dicentē in Lycurgo. Iam ibi nos duplicat adueniētis tymos: pauos

Timos. Regre in dictōe timor

Timpanū cum t exili & y græco: instrumentū pullationi est aptū: dicente Ouidi. lib. Fastorū iij. Cymbala p galeis: pro scutis tympana pulsan. Neq; a timno tinnis deducitur: vt cū Ca tho. somniauit Vgatio.

Tingo tingis. & tinguo tinguis: teste Priscia. & scribi & efferri potest.

Tiphys. Require in dictōe typhon

Typhceus. Require ibidem.

Typhon huius typhonis cum t exili & y græco: fuit Titani & terre filius: dicente Seneca in Octauia. Nō tam ferax typhona neglecto loue irata tellus edidit quondā parens. Lucan⁹ lib. vi. Antraq; lætiferi rabiem thyphonis anhelant. Hic & typhceus cū eus diphthongo dicif velib. vlti. super regulā vocalis breuis est edocebimus: qui etiam a nōnullis Typhos grō typho declinatiōe attica declinatur. Sicut Arhos huius arho. Apollos hui⁹ apollo: vt in ipsis dictiōib; videbim⁹. Typhos item eadē litteratura: sum⁹ vocatur. Typhon item vetus quida; est turbulētus. et pro fulgure nōnunq; ponitur. Tiphys cum t exili sequēte i latino & y græco in secūda syllaba: fuit teste Plinio li. vii. natu. histo. vir arte carpēaria gloriolus: q̄ prius adminicula gubernandę nauis instituit: dicente Seneca in Medea. Typhis i primis domitor profundū. Typus cum t exili & y græco & vnico p: a nostris pro forma: figuraq; & exemplari ponitur.

Typhos. Require in dictōe typhon.

Typus. Require ibidem

Tyra. Reg. in dictōe tityns.

Tyrannis. Ibidē

Tirānus. Ibidem.

Tyras. Ibidē.

Tyrias. Ibidem.

Tirynthia. Require ibidem

Tityns hui⁹ titynthi mascu. gñis cum t exili: sequente i latino & y græco in secūda syllaba

R

fluuius est in agro. Sed in grō tīrynthi cum th aspirato scribit inultima syllaba: vt regula docet græca. Tīryns autē scēmi. gñis: vrbs est in Peloponēso. de qua Sta. lib. Theb. iij. Su⁹ excit in arma. Antiquā tīrynthia deus. Hec a Plī. lib. iij. natu. hīsto. tīrynthia appellat. Tiro cū t exili & i latino scribit: et si a Torrel. cū y græco scribi p̄cipiat: dici pōt nouus miles. Tyrus cū t exili & y græco: vrbs fuit ante omēs Syrię vrbes & phœnices vetustate originis: magnitudine & claritate memorāda: vt scribit Curtius lib. iij. quæ: teste Seruio etiam Sarra dicta fuit. Tyro cū t exili & y græco: nympha fuit Salmonei regis filia: ex qua Neptunus Feliam procreauit Neleū: teste Home. lib. xi. Odissæ. Tyrrhus cū t exili & y græco & duplicato r secūdo aspirato: propriū fuit viri nomen. Tyrras cū t exili & y græco: fluui⁹ est Scithiæ: teste Herodoto lib. hīsto. iij. Thyree huius thyrees cū th aspirato & y græco: insula est Peloponēsi: teste Herodoto lib. p̄fato. de q̄ Sta. lib. iij. Thæb. Et Lacedemoniū Thyree lectura cruorem. Thyra: oppidū est Missiæ inferioris. teste Ptolem. Tyrias: fluui⁹ est Indiæ: vt idem Ptolemus ostendit. Tyrānus cū t exili & y græco scribitur: teste em Trogus quęq; ciuitas: & gens: rerū publicarū imperiū ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiū maiestatis vt scribit Iustin⁹: non ambitio popularis: sed spectata inter bonos moderatio puehebat: qui & tyranni vocabantur: iuxta quē modū Virg. ipse lib. viij. æneid. Aenēā suū quē pium semp esse voluit tyrannū dixit cum ait. Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Sed crescēte malitia cū superbe reges regnare cepissent tyrāni nomen ad illos solum restrictū est: q̄ per insolentiam imperij viribz abutebantur: cui rei testimonio idem sit. Vir. li. gñi. iij. dicēs. Gens bello præclara iugis insedit herufcis. Hāc multos florentē annos rex deinde supbo. Imperio & suis tenuit Mezentius armis. Et subdit: quod ad superbiam respicit. Quid memorem infandas cædes: quid facta tyranni: vt de Scelesto Pygmalione prius dixerat li. ænei. i. Cōuertit quibz aut odiū crudele tyranni. Aut met⁹ acer erat. Festus autē a Tyrrhenis ppter eorū perpetuā crudelitātē tyrānos dictos tradit. Tyrannis huius tyrānidis eadē scriptura: scēmi. gñis dici potest crudelitas. Iuuenā. Quid Nero tam sæua crudaq; tyrānide fecit? Tyro. Reg. in dic. Tyrius.

Tiro. ibidem.

Tyrus. Require ibidem.

Titan huius titanis cum t exili vtrobiq; & i lati. & Titanus hui⁹ titani declinari potest: dicente in mænechinis. Plauto. Barbas tremulū tira-

num: fuit Saturni frater: & pro sole ponitur Titanus item mons est Thessaliæ. Titanis huius titanidis eadem scriptura: luna vocata est Titanis. Require in dictione titan.

Titanus. Require ibidem.

Titubo titubas facit in p̄terito titubauit & titubatus sum: teste Prisciano

Titius. Require in dictione titus.

Titus cum t exili vtrobiq; & i latino: propriū fuit romani imperatoris nomē. Est & eodē nomine fluuius: teste Ptole. cuius ostiū est a latere septentrionali Galliæ Lugdunēsis. Tityus cum t exili vtrobiq; & i latino in prima & y græco in media syllaba scribit: et si a Gaspari. cum y græco in prima syllaba scribi p̄cipiat: fuit iouis & terre filius: dicente Virg. Necnō & Tityon terre omnipotentis alumnū. Huius magnitudo corporis nouem iugerum fuisse describit. Vñ Tibul. ait. Porrectusq; nouem tityus per iugera terra. Assiduus atro sanguine pascit aues

T ante O

Tollo tollis facit i p̄terito tolli & fm antiquos retuli: testibz Prisci. & Marcello Acciū inducente dicentē. Donec tu auxiliū Perseu tetulisti mihi. Est autē tollere mittere. Vir. lib. æneidos. ij. Vnius in miseri exitiū cōuersa tulere. Tollere: eleuare. Vir. Et mulcere dedit fluctus & tollere vento. Tollere inferre. Vir. lib. georgicorū. iij. Tollentēq; minas: & sibi colla tumentē. Tollere: ostendere: erigere. Virg. lib. ænei. i. Cui mater media sese tulit obuia silua. Tollere: occidere. Varro. Nunquid patre decem annos nat⁹ nō modo fert seu tollit nisi veneno. Tollere differe. Plau. i. Pcenulo. Omnis extollo ex hoc die in aliū diem. Tollere: pati: sustinere. Virg. lib. ænei. iij. Iuuenēq; superbū: Seruicio enixæ tulimus. Tollere: alere: educare. Teren. in Ecyra. Hoc mihi vnū ex pluribz miseris reliquū fuerit malum: si puerū vt tollam cogit. Tollere: extollere. Salusti. in Catilina. Interea plebs cōiuratiōe patefacta: quæ primo cupida nouarū rerum nimis bello fauebat: mutata mēte: Catilinæ cōsilia execrari cœpit Ciceronē ad cælum tollere. Tollere: remouere. Virg. Tollere cuncta inquit: tollere in p̄prio scato. Virg. æneid. vij. Laborum: prima tulit finem.

Tondeo tondes p o secūde cōiuga. facit in p̄terito tondendi: in supino tonsum. A quo cōposita p̄teriti duplicationē nequaq; seruant: vt scripsit Ser. sup lib. xi. ænei. Attamē detondeo p̄teritū duplicat: teste Prisci. qui & Varronē refert dixisse in magno talento. Detonderat in forcipibus. Format tamē & detondi in p̄terito Vnde Enn⁹ ait in annalibz. Et detondit agros lætos. Tundo tundis cum u tertię cōiugatiōis facit in p̄terito tundi, in supino tunsum: teste